

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **D. T.**, zastoupen Mgr. Dagmar Beníkovou, advokátkou se sídlem Legionářská 3, Olomouc, proti žalovanému: **Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje**, se sídlem ul. 30. dubna 24, Moravská Ostrava a Přívoz, proti rozhodnutí Policie České republiky, Okresního ředitelství Nový Jičín ze dne 5. 10. 2006, čj. ORNJ-503/DIBP-2006, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 1. 2011, čj. 58 A 77/2010 - 10,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 1. 2011, čj. 58 A 77/2010 - 10, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Policie České republiky, Okresní ředitelství Nový Jičín rozhodnutím ze dne 5. 10. 2006, čj. ORNJ-503/DIBP-2006 (pokutový blok č. G0078008 série DG/1997) uložila žalobci v blokovém řízení pokutu ve výši 1000 Kč za spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), ve spojení s § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), za překročení nejvyšší povolené rychlosti jízdy v obci.

II.

[2] Žalobce podal proti shora označenému rozhodnutí žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), v níž uvedl, že se domnívá, že v daném případě nepřekročil povolenou rychlost. Žalobce vyličil, že ačkoliv nesouhlasil s tvrzením policie, že spáchal dopravní přestupek, přítomný policista začal sepsovat blok na pokutu. Po žalobcově vysvětlování policista zavřel pokutové bloky, vrátil mu doklady a nechal jej

odjet. Žalobce nezaplatil žádnou finanční částku, nebyla mu předána žádná složenka a domnívá se, že ani nepodepisoval žádný doklad. Z uvedeného plyne, že nebyly splněny podmínky blokového řízení, neboť nesouhlasil se zaviněním, přestupek nebyl spolehlivě zjištěn a žalobce nebyl ochoten pokutu zaplatit. Jelikož žalobce nebyl informován o vypsání bloku, nemohl jej napadnout dříve, ale učinil tak až na základě zjištění z registru řidičů. Žalobce uzavřel, že ačkoliv požádal policejní orgán o zjednání nápravy, do dnešního dne se tak nestalo, a proto se rozhodl obrátit na soud.

[3] Krajský soud usnesením ze dne 18. 1. 2011, čj. 58 A 77/2010 - 10, žalobu odmítl na základě § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), neboť dospěl k závěru, že žaloba proti uložení blokové pokuty není přípustná. Pokud účastník řízení nesouhlasí s uložení blokové pokuty, postupuje se podle § 67 a násl. zákona o přestupcích a věc se projedná a rozhodne ve správním řízení, jehož výsledkem je rozhodnutí, které je možno napadnout odvoláním a následně i žalobou. Žalobce ovšem v řízení před správním orgánem řádné opravné prostředky nevyčerpal.

III.

[4] Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení krajského soudu kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Stěžovatel má za to, že se krajský soud měl předně zabývat tím, zda blokové řízení vůbec proběhlo a zda stěžovatel s uložení pokuty v blokovém řízení souhlasil či nikoliv. Krajský soud tak ale neučinil. Jelikož stěžovatel nedal souhlas s uložení pokuty v blokovém řízení, přičemž tento souhlas nelze dovodit ani z dotčeného pokutového bloku, mohlo by se podle stěžovatele jednat o nulitní rozhodnutí. Stěžovatel závěrem odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 8. 2010, čj. 9 As 25/2010 - 44, řešící stejnou otázku.

[5] Stěžovatel současně navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

IV.

[6] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

V.

[7] Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

[8] Kasační stížnost je důvodná.

[9] Zatímco výsledkem „nezkráceného“ řízení konaného podle § 67 a násl. zákona o přestupcích je formalizované rozhodnutí, které lze napadnout odvoláním, a následně navrhnout jeho přezkoumání správním soudem, jak ostatně uvedl i krajský soud v napadeném usnesení, jediným výstupem blokového – zkráceného – řízení je tzv. pokutový blok. Náležitosti vydaného pokutového bloku jsou vymezeny především v § 85 odst. 1, 3 a 4 zákona o přestupcích. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 12. 2010, čj. 8 As 68/2010 - 81, všechna rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz,

vyslovil, že rozhodnutí v blokovém řízení je vydáno až vystavením pokutového bloku (bloku na pokutu na místě nezaplacenou) a jeho podpisem obviněným z přestupku. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích.

[10] I pokutový blok je svou povahou správním rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., proti kterému se ovšem podle § 84 odst. 2 zákona o přestupcích nelze odvolat a žaloba proti němu je se zřetelem k ustálené rozhodovací praxi správních soudů nepřípustná. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 12. 2004, čj. 6 As 49/2003 - 46, dospěl k závěru, že pokud soudní řád správní označuje za nepřípustnou žalobu proti správnímu rozhodnutí, vůči němuž žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky (§ 68 písm. a) s. ř. s.), tím spíše musí být nepřípustná žaloba proti rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení podle § 84 a násl. zákona o přestupcích, které bylo vydáno v důsledku souhlasu účastníka řízení a tedy jeho vědomého rozhodnutí, že přestupek nebude projednáván v řízení, jehož předmětem by bylo skutkové i právní posouzení jeho jednání. Nejvyšší správní soud uvedené závěry založil na tom, že zahájení i konání blokového řízení je fakticky v dispozici osoby obviněné z přestupku. Právě této osobě je totiž umožněno, aby za situace, kdy považuje přestupek za spolehlivě zjištěný a souhlasí s ukládanou sankcí, bylo o něm vedeno pouze zkrácené - blokové - řízení, a naopak, aby za situace, kdy nemá přestupek za prokázaný a nesouhlasí se zaplacením pokuty, využila svého práva na to, aby spáchání přestupku bylo správním orgánem prokazováno.

[11] V nyní posuzovaném případě se však jedná o situaci, kdy stěžovatel tvrdí, že blokové řízení nebylo ukončeno a pro jeho konání ani nebyly dány podmínky, neboť plně zpochybňoval skutečnost, že by se předmětného přestupku dopustil, k projednání svého jednání v blokovém řízení neposkytl nezbytný souhlas a žádný pokutový blok nepodepsal.

[12] Je nepochybné, že tato žalobní námitka je zásadní pro posouzení existence podmínek pro odmítnutí návrhu podle § 46 s. ř. s. Krajský soud se ovšem touto námitkou nezabýval a ani se s ní nijak nevypořádal. Naopak, vyšel z toho, že blokové řízení bylo řádně ukončeno vydáním pokutového bloku na základě souhlasu stěžovatele, který se tím sám zbavil možnosti vyčerpat řádné opravné prostředky, a proto jeho žalobu jako nepřípustnou odmítl.

[13] Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12. 8. 2010, čj. 9 As 25/2010 - 44, řešícím stejnou otázku (obdobně viz i rozsudek zdejšího soudu ze dne 17. 2. 2011, čj. 9 As 75/2010 - 49), konstatoval, že takový postup krajského soudu nelze akceptovat, neboť zcela opomíjí tvrzení stěžovatele. Ve správním i soudním spise je sice založen díl B předmětného bloku, chybí na něm však podpis stěžovatele. Jak již bylo uvedeno výše, podpis pachatele přestupku je nedílnou náležitostí rozhodnutí v blokovém řízení. Řádné vydání rozhodnutí v blokovém řízení nelze dovodit ani z vyjádření Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, vystaveného prap. L. T. ze dne 8. 10. 2010, čj. KRPT-88487-2/ČJ-2010-070406, podle kterého stěžovatel uznal spáchání přestupku a na místě zaplatil pokutu 1000 Kč, což bylo potvrzeno odtržením dílu B bloku, který byl stěžovateli předán jako doklad o zaplacení blokové pokuty. Tyto listiny samy o sobě, navíc bez jejich náležitého hodnocení krajským soudem, nemohou být

důkazy, na základě kterých by bylo možno uzavřít, že přestupek byl se souhlasem stěžovatele řádně projednán v blokovém řízení.

[14] Krajský soud tedy pro svůj závěr o nepřípustnosti návrhu stěžovatele dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nevyšel z dostatečných zjištění, protože je jeho usnesení nezákonné ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., a to z důvodu nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Se zřetelem ke shora uvedenému je proto třeba, aby se krajský soud vypořádal s otázkou, zda je proti rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek nepřípustná žaloba rovněž v případě, kdy je žalobcem zpochybňována samotná skutečnost, že se předmětného přestupku dopustil a poskytl souhlas s jeho projednáním v blokovém řízení. Teprve po zodpovězení této otázky bude možné odvíjet další postup v projednávané věci, resp. posuzovat přípustnost žaloby či existenci ostatních podmínek řízení i z dalších zákonem požadovaných hledisek.

[15] Nejvyšší správní soud tedy shledal kasační stížnost důvodnou, proto usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V něm je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

[16] O návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, neboť o kasační stížnosti samotné rozhodl bezodkladně po předložení věci a po vykonání nezbytných procesních úkonů v řízení.

[17] V novém rozhodnutí krajský soud rozhodne také o náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 23. září 2011

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu